

„Patentbundgarn“ til Fangst af Sild i Limfjorden. Da det paa visse Steder maa anses for et bedre Fiskeredskab end det gamle Sildebundgarn, fremfor hvilket det byder den Fordel, at Fangsten kan gaa levende i Garnet i flere Dage, er Patentbundgarnet i nærværende Paragraffer blevet nævnt som tilladt Redskab.

ad § 28.

Der er fra Fiskere i Limfjorden fremkommet stærke Klager over, at de ikke med et lovlig bundet Sildevaad kunne fange Brislinger, som om Vinteren forekomme i stor Mængde i Limfjorden og som i Reglen kunne afsættes til høje Priser. I Henhold hertil er der optaget en Bestemmelse om, at det er tilladt i Tiden fra 1. December til 31. Marts, i hvilket Tidsrum Brislingefangsten foregaar, at binde de 25 yderste Fod af Hoven i Sildevaadet efter Aalevaadkalveskælden. Af indhentede Oplysninger fra Fiskerne fremgaar det, at de ikke have Interesse i at binde mere end den nævnte Del af Vaaddet efter den mindre Skælde.

Det har endvidere været Genstand for Klager, at Fiskeriet paa de fra gammel Tid benyttede Sildevaad-rætssteder blev forhindret og ødelagt ved Fiskeri med faststaaende Redskaber og ved at Fiskerne efter endt Fiskeri lode afbrækkede Pæle henstaa paa Fjordbunden. Da Sildevaad-fiskeriet er et gammelt hævdundet Fiskeri i Limfjorden, og som giver et meget stort Udbytte, og som kun kan udøves paa visse bestemte begrænsede Pladser — de ovennævnte Sildevaad-rætssteder — er der i Slutningen af Paragraffen optaget et Forbud mod at anbringe Pæleredskaber i Sildevaad-rætsstederne.

I Lov om Fiskeriet i Limfjorden af 29. December 1857 findes i §§ 16, 17, 24, 30 og 33 en langt videregaaende Beskyttelse for Sildevaad-rætsstederne end den her foreslaaede, idet det i Paragrafferne er fastsat, at de i dem nævnte Redskaber overhovedet ikke maa bruges nærmere Vaadrætsstederne end 100 Favne (§ 33, 50 Favne). Disse Bestemmelser ændredes dog ved Lov 22. Marts 1867 § 9 derhen, at Forbudet mod Fiskeri kun gjaldt i de anførte Afstande fra et i Brug værende Landdragningsvaad, jfr. L. 5. April 1888, § 20.

Om Antallet og Udstrækningen af Sildevaad-rætsstederne i Limfjorden henvises til den nedenfor under Bilag 8 Nr. 44 aftrykte Skrivelse fra Fiskerikontrollen.

ad § 31.

Da Kommissionen har forkastet Betegnelsen „Aalestade“ og da Brugen af „Piglystre“ er forbudt, jfr. § 11, er Paragraffens 1ste Stykke ændret i Overensstemmelse hermed.

I Paragraffens 2det Stykke er der optaget en Bestemmelse om, at der ved Brugen af Aalevaad maa bruges Slæb af Kæde, men ikke af Anker eller Sten. Grunden hertil er den, at det er umuligt at benytte Aalevaaddet paa Steder, hvor Vind og Strøm ere stærke eller hvor Fjordbunden er græsbevokset, naar Baaden ikke under Fiskeriet maa drage Sten, Kætting eller lignende efter sig. Fiskerikontrollen har ogsaa erkendt dette og tolereret Brugen af Slæb paa Baaden. Paa den anden Side rummer Tilladelsen til at bruge „Slæb“ en Fare, idet Slæbet let vil kunne hage sig fast i Ruser og Garn, som det berører, og sønderrive disse. I Henhold hertil gaar Forslaget ud paa, at der kun maa bruges Slæb af Kæde, som frembyder mindre Fare for Kollision, medens Brugen af Sten eller Anker som Slæb forbydes.

ad § 32.

Spørgsmaalet om Betydningen af „de laasede Vande“ i Limfjorden har i Tidernes Løb været Genstand for mange Overvejelser, som har sat sine Spor i Lovgivningen om Fiskeriet i Limfjorden. Alleerede ved Forordningen af 15. December 1750, da Limfjorden nærmest var at regne for et Ferskvand, indførtes „laasede Vande“ d. v. s. Vande, hvori Pulsvaad ikke maatte bruges, fordi de ødelagde Fiskeynglen, særlig Sildeynglen. Imidlertid aftog Sildefiskeriet mere og mere, og da Gennembruddet mod Vesterhavet skete i 1825, forandrede hele Fjordens Karakter, saaledes at den blev en af Landets mest saltholdige Fjorde; der nedsattes da forskellige Kommissioner for at fremkomme med Forslag til Ordningen af Limfjordsfiskeriet. Som Resultat af Kommissionernes Arbejde fremkom Loven af 29. December 1857, der i alt væsentligt opretholdt de tidligere laasede Vande og tilføjede adskillige nye, men allerede 10 Aar efter udkom Loven af 22. Marts 1867, der ophævede alle de laasede Vande i Limfjorden. Imidlertid fremkom der betydelige Klager fra Ejerne af de faststaaende Redskaber og særlig fra Ejerne af de store Sildebundgarnsstader over, at Vaaddene ødelagde Sildeynglen og forvoldte megen Uro i Vandet til Skade for Fiskeriet,